

FRYMARCZĄCY (1) *part praes act*

A pl subst frymarczącć.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dokonujący frymarku, zamiany nieruchomości: tákowy frymárk ná obie łtronie frymárzczącćy [lege: frymarczącće]/ ma łie zołtáwáć y mocnie á niezłomnie záchowan wiecznémi czáfy. SarnStat 1165.

Cf **FRYMARCZYĆ**

MB